

LÁ THƯ MỤC VỤ

Nhân tướng học được thực hành ở phương Đông từ thời rất xa xưa. Dựa vào quan sát gương mặt của một người mà đoán định tương lai và có thể tiết lộ nhiều điều về tính cách của người đó. Khoa xem tướng được dùng như một nghệ thuật lẫn khoa học trong khám phá sinh mệnh con người. Người xưa dùng thuật xem tướng từ việc chọn vợ gả chồng đến việc tuyển lựa người cho các chức vụ trong triều đình. Khoa xem tướng trở thành một phần của xã hội cổ đại phương Đông, được ghi chú trong các thư tịch cổ như “Trúc Thư Kỷ Niên” và ngày nay môn này cũng càng ngày càng phổ biến ở xã hội phương Tây. Khoa xem tướng chú trọng nhiều đến khuôn mặt. Riêng tôi, khuôn mặt của một người biểu lộ rất rõ nét trạng thái nội tâm của người đó.

Những năm tháng trong tù, tôi không biết về khoa xem tướng nhưng tôi đã có dịp quan sát rất nhiều khuôn mặt của những anh em đồng cảnh ngộ. Đặc biệt, tôi hay so sánh những khuôn mặt ấy khi chủ nhân của nó còn sống và lúc người ấy qua đời. Có một sự khác biệt đến lạ lùng ! Dưới đây, tôi chỉ tường thuật về trường hợp linh mục Nguyễn Quang Minh mà thôi. Cha Minh là một trong những cố vấn cho nhân vật chủ chốt là ông Nguyễn Việt Hưng cùng với linh mục Nguyễn Hữu Nghị (nhà thờ An Lạc) trong tổ chức Nhân Dân Phục Quốc do ông Hưng đứng ra thành lập. Rạng sáng ngày 13 tháng 2 năm 1976 xảy ra vụ nổ súng giữa công an cộng sản và những anh em Nhân Dân Phục Quốc ở nhà thờ Vinh Sơn mà người Sài Gòn ai cũng biết. Thế rồi cha Minh vào tù.

Chuyến xe tải chở nhóm linh mục Nguyễn Văn Vàng (trong đó có tôi), dừng lại ở phân trại B của trại A 20 sau một chuyến đi hải hùng vì mọi người đều bị còng tay và cùm chân tiêu tiêu ngay tại chỗ trong thùng xe chật hẹp. Sau khi bị khám xét rồi cho tắm rửa, những ai là linh mục tu sĩ bị đẩy vào nhà 10 (nhà của thành phần ‘ác ôn’ là các vị chức sắc đủ các tôn giáo). Đó là lần đầu tiên tôi biết cha Minh. Tôi bị thu hút phải tìm cách đến với cha, vì ngoài gương mặt hiền từ phúc hậu cha còn có một tấm lòng rất nhân ái. Cha rành tiếng Pháp đã đành mà cha còn thông thạo tiếng Ý và tiếng Đức nữa. Cha có một nụ cười thật hiền hoà nhưng đôi mắt cha thì ngược lại, luôn chăm chăm nhìn một cái gì đó thật xa, biểu hiện một sự ưu tư lo lắng triền miên. Cha không bận tâm chuyện ăn uống dù bụng đói thường xuyên, thế thì cha lo lắng chuyện gì ? Một hôm, tôi hỏi cha, vẫn ánh mắt nhìn xa xăm ấy, cha trả lời : “Dân tộc mình rồi sẽ ra sao và đi về đâu nếu không có ơn Chúa trợ giúp ?”

Sau khi các cai tù chuyển toàn ‘đội ác ôn’ này ra phân trại E, tôi vẫn được hân hạnh tiếp xúc với cha Minh và học được nhiều điều thú vị từ nơi ngài. Nhưng ít lâu sau, để trả thù vụ Vinh Sơn, “người ta” gài bẫy để có còng tay cùm chân cha Minh trong biệt giam kỷ luật (tôi đã tường thuật trước đây). Chưa mãn thời gian bị cùm, cha được anh em trực sinh khu kỷ luật khiêng ra trong tình trạng hết sức thê thảm. Mắt cha gần như bị mù vì bệnh áp huyết của cha lên quá cao mà không có thuốc men để điều trị khiến cha bị chứng ‘xuất huyết võng mạc’. Khoảng một tuần sau thì cha qua đời. Các anh em tù Công Giáo được phép thăm liệm và chôn cất cha (đây là lần đầu tiên xảy ra một chuyện lạ như vậy ở trại tù khét tiếng là ‘Thung lũng tử thần A 20’). Tôi nhìn cha nằm ngủ giấc ngàn thu rất bình an, gương mặt cha thật thư giãn và như đang nở một nụ cười. Cha về với Chúa, nay cha đã hết âu lo ! Tôi có cảm giác như cha đang đắm chìm vào một thứ an bình trong vòng tay Chúa Cha.

Trong bài Tin Mừng hôm nay, dung nhan Chúa Giêsu đã biến đổi cách lạ thường, y phục của Chúa cũng rực rỡ, trắng tinh...nên nhớ rằng đây là cách miêu tả trong sách Khải Huyền để nói về ngày ‘Cánh Chung’ trên thiên quốc. Như vậy nghĩa là Chúa Giêsu đang ở trong vinh quang thượng giới cùng với Cha của Ngài. Chỉ cái vinh quang ấy thôi mà khi nhìn thấy đã khiến ông Phêrô hạnh phúc đến độ xin làm ba lều (nghĩa là ông Phêrô muốn ở lại mãi trong vinh quang đó), vì một khi đã được hưởng vinh quang đó rồi thì không ai muốn rời bỏ nữa. Cho phép tôi đề nghị một điều : Mỗi ngày hãy nhìn vào gương để quan sát khuôn mặt của mình, không phải để trang điểm cho đẹp thêm mà là tìm xem có nét đẹp nào của niềm vui được nếm vinh quang thiên quốc không.

